

Fra udgangspunktet foreslås dog i *stk. 2* en undtagelse vedrørende aftaler indgået ved fjernsalg.

Det følger heraf, at forbrugeren i tilfælde, hvor fortrydelsesfristen beregnes efter § 34 j, *stk. 2*, nr. 2 – dvs. hvor forbrugeren ikke har modtaget samtlige foreskrevne oplysninger fra forsikrings-selskabet, og hvor fortrydelsesperioden derfor bliver længere end de almindelige 14 (30) dage fra aftalens indgåelse – kan pålægges at betale for den del af ydelsen, der er leveret *efter* forløbet af 14 (30) dage fra aftalens indgåelse.

Det er dog en forudsætning herfor, at forbrugeren på varigt medium i overensstemmelse med reglerne herom i § 34 f har fået oplysning om fortrydelsesretten og om beregningsmåden for det beløb, der skal betales. Det er endvidere en forudsætning, at det beløb, som forbrugeren pålægges at betale, står i rimeligt forhold til omfanget af den ydelse, som allerede er leveret, sammenlignet med aftalens fulde opfyldelse.

At forbrugeren gratis kan træde tilbage fra aftalen inden for de første 14 dage efter aftalens indgåelse, svarer til gældende ret, jf. den gældende forbrugeraftalens § 13 c, *stk. 3*, jf. § 9.

Der er ikke efter direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser pligt for medlemsstaterne til – således som foreslået i *stk. 2* – at indføre en regel om pligt for forbrugeren til i visse tilfælde og under visse forudsætninger at betale for den leverede del af forsikringsydelsen, jf. direktivets artikel 7, *stk. 2*. Forslaget herom skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 34 j, *stk. 2*, nr. 2, der hviler på direktivets artikel 6, *stk. 1*, hvorefter fortrydelsesfristens begyndelse forudsætter, at forbrugeren har fået meddelt en lang række oplysninger på varigt medium, uden at der samtidig gælder en længste frist for at udnytte fortrydelsesretten.

Bestemmelsen om, at betaling i givet fald er betinget af, at der er givet oplysning om fortrydelsesretten og om beregningsmåden for det beløb, der skal betales, følger af artikel 7, *stk. 1* og 3, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.6.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 22, *stk. 1* og 2, vedrørende retsvirkningerne af tilbagetræden fra en fjernsalgsaftale vedrørende andre finansielle tjenesteydelser end forsikringsydelser. Disse bestemmelser tilsigter at gennemføre artikel 7, *stk. 1* og 3, i det finansielle fjernsalgsdirektiv.

De foreslåede regler i *stk. 3* og 4 om henholdsvis forsikrings-selskabets og forbrugers pligt til at tilbagelevere modtagne ydelser ved forbrugers udøvelse

af fortrydelsesretten svarer til lovforslagets § 22, *stk. 3* og 4, der gennemfører artikel 7, *stk. 4* og 5, i det finansielle fjernsalgsdirektiv. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

#### *Til § 34 l*

Med de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og 3, er der tale om en videreførelse af gældende ret, jf. den gældende forbrugeraftalens § 13 e, der tillige gælder for forsikringsaftaler.

Reglerne svarer til lovforslagets § 23, *stk. 1* og 3, og der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det foreslåede *stk. 2* tilsigter at gennemføre artikel 6, *stk. 7*, 2. led, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, hvorefter forbrugers udøvelse af fortrydelsesretten vedrørende en fjernsalgsaftale om en finansiell tjenesteydelse, herunder en forsikringsydelse, medfører, at en til denne aftale knyttet anden fjernsalgsaftale om tjenesteydelser ophæves.

Reglen svarer til lovforslagets § 23, *stk. 2*, der tilsigter at gennemføre den nævnte direktivbestemmelse for andre finansielle tjenesteydelser end forsikringsydelser. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

#### *Til § 34 m*

Bestemmelsen svarer til lovforslagets § 27, dog således at der alene henvises til direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og ikke til det generelle fjernsalgsdirektiv. Der er tale om en gennemførelse af artikel 12, *stk. 2*, i det finansielle fjernsalgsdirektiv. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 27.

Til nr. 2 (§ 97 a).

Ved det foreslåede *stk. 1* forlænges fortrydelsesfristen for livsforsikringsaftaler, der ikke er tegnet ved en forbrugeraftale, til 30 dage. Der gælder på denne måde samme fortrydelsesfrist for alle livsforsikringsaftaler, dvs. uanset på hvilken måde aftalen indgås, og uanset om den er tegnet ved en forbrugeraftale, jf. udkastets § 34 j, *stk. 1*, og § 97 a, *stk. 1*.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre artikel 15, *stk. 1*, i 2. livsforsikringsdirektiv (Rådets direktiv 90/619/EØF, nu artikel 35, *stk. 1*, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring) som ændret ved artikel 17 i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

Ændringen har virkning også for de af § 119 a omfattede forsikringer, dvs. ulykkesforsikring og sygeforsikring, der tegnes i tilknytning til livsforsikring, jf. henvisningen i § 119 a til § 97 a.